

از حرف تا عمل

لیلا بیشمار

آموزگار پایه چهارم، دبستان پسرانه، ناحیه ۲

لذت بردم. خوشبختانه بازخوردهای خوبی نیز از والدین و دانش آموزان داشتم. هم سالان نقش بسزایی در فرایند یادگیری و اجتماعی شدن فرد دارند.

□□□

خیلی خوب است گاهی به نظرات بچه‌ها در مورد خودمان فکر کنیم. معلم تأثیر زیادی در رفتار دانش آموزان دارد. آن‌ها با دقت، رفتار و گفتار معلم را زیر نظر می‌گیرند و با توجه به آن، ذهنیتی از او برایشان ایجاد می‌شود. پس باید ضمن دقت بر رفتارمان، هنگام صحبت از اخلاق و درس در کلاس نیز به این نکته توجه کنیم.

یادم می‌آید دومین سال تجربه معلمی ام بود. همیشه سعی می‌کردم مشکلات را پشت در مدرسه بگذارم و شاد و پرانرژی وارد شوم. عاشق بچه‌ها بودم. نمی‌توانستم ناراحتی‌شان را ببینم. گاهی اتفاق می‌افتاد که دانش آموزی از چیزی غمگین بود، بغلش می‌کردم و به او می‌گفتم: «هیچ چیز در دنیا ارزش غصه خوردن را ندارد و...»

یک روز طبق معمول داشتم وسایلم را جمع می‌کردم تا کلاس را ترک کنم. با چند تا از دانش آموزانی که دورم حلقه زده بودند مشغول صحبت و خداحافظی بودم که تلفنم زنگ زد. خبر بدی را به من دادند. خنده از روی لبم محو شد. نتوانستم خودم را کنترل کنم. ناخودآگاه اشک از چشمانم جاری شد. یکی از بچه‌ها آرام صدایم کرد و گفت: «خانم، شما که گفتید هیچ چیز در دنیا ارزش غصه خوردن ندارد!»

حالم خوب نبود. نمی‌دانستم باید چه بگویم. واقعا تا آن لحظه متوجه شعاری که می‌دادم نبودم. گمان می‌کردم همیشه حال بچه‌ها خوب است و دارم کارم را به درستی انجام می‌دهم. مریم با این حرف درس مهمی به من داد. متوجه شدم همیشه شرایط عالی نیست و به جای پرگویی، گاهی باید همدلی کرد یا در مورد مشکلات صحبت کرد، گاهی نیاز است برنامه کلاس تغییر کند یا گاهی لازم است قوانین کلاس عوض شود. □

دانش آموزانش تمرکز و آن‌ها را برجسته کند و بر طبق همان توانایی‌ها انتظارات منطقی و مناسب از بچه‌ها داشته باشد. دوست بودن با دانش آموزان، وقت‌گذشتن برای آن‌ها و صحبت در مورد چیزهایی که برایشان اهمیت دارد در موفقیتشان تأثیر زیادی دارد.

یکی از فعالیت‌هایی که معمولاً در کلاس انجام می‌دهیم، برنامه مربوط به شروع کلاس است. هر روز یکی از دانش آموزان به مدت پنج تا ده دقیقه از یک رنگ، برنامه‌ای را اجرا می‌کند که به آن علاقه دارد؛ تلاوت قرآن، شعرخوانی، بیان خلاصه داستان، چپستان، آموزش کاردستی یا... این برنامه در آموزش مجازی هم اجرا می‌شد و دانش آموزان هم خیلی استقبال می‌کردند. حتی بچه‌های خجالتی هم کارهای خوبی ارائه می‌دادند.

یکی از خاطرات شیرین کلاسم مربوط به روزی است که یکی از بچه‌ها به نام نرگس قرار بود کلاس را شروع کند. وقتی دوربین را فعال کرد، کمی تعجب کردم. نرگس در آشپزخانه بود و گفت که امروز قصد دارد پنکیک درست کند. با زبان ساده و کودکانه خود شروع به آموزش کرد. در حین کار هم نکته‌های مهم را بیان می‌کرد. دانش آموزان با اشتیاق کارهای نرگس را پی می‌گرفتند و از او تعریف می‌کردند. در نهایت هم برای بهتر شدن کار پیشنهادهایی را دادند: «اگه این رو بهش اضافه کنی، خوشمزه‌تر می‌شه» یا «اگه فلان کار رو انجام بدی، بهتر می‌شه». از کار نرگس، همکاری و بحث دانش آموزان در این رابطه بی‌نهایت

لیلا بیشمار آموزگار پایه چهارم دبستان دخترانه ناحیه ۱ با مدرک کارشناسی ارشد فیزیک از سال ۱۳۹۲ با مجتمع آموزشی حضرت جوادالائمه (ع) همکاری داشته است. یک سال آموزگار پایه دوم بود. پس از آن آموزگاری پایه چهارم دبستان را تجربه کرده است.



حدود ده سال است که در این مدرسه مشغول هستم و در این مدت، خاطرات زیادی از لحظاتی که کنار بچه‌ها بوده‌ام در ذهنم نقش بسته است. در ضمن تمام این خاطرات دریافته‌ام دانش آموزان هر کدام ویژگی‌ها و استعدادها خاص خودشان را دارند؛ یک نفر مهربان، یک نفر صبور و دیگری خوش صحبت است، یک نفر منظم است و دوستش ریاضی را خوب می‌فهمد، برخی از آن‌ها در کارهای گروهی خوب عمل می‌کنند و عده‌ای دیگر استعداد موسیقی خوبی دارند، یک نفر خوب نقاشی می‌کشد و نفر دیگر خوب می‌نویسد. به نظرم هنر معلم این است که روی توانایی‌های خاص

